

GILBERT DELAHAYE
MARCEL MARLIER

Ayşegül

Koş Gelincik Koş

YAPI KREDİ YAYINLARI

Tatilin sonuydu. Ayşegül o yıl büyükanne ve büyükbabasıyla dağ evine gitmişti. Artık dönmeleri gerekiyordu.

Büyükbabası gece araba kullanmayı, böylece trafiğe girmemeyi tercih ediyordu.

Fındık evde kalmıştı. Yolculuğa dayanamıyor, hasta oluyordu.

Yol ne kadar da uzundu!
Neyse ki araba beşik gibi sallıyordu.
Ayşegül uykuya daldı...

Uyandığında neredeyse öğlen olmuştu.

“Geldik mi? Saat kaç? Ne kadar çok uyumuşum!”

Büyükbabası bavulları indirmişti bile.

Büyükannesi mutfaktaydı.

“Günaydın büyükanne! Kurtlar gibi açım! Sana yardım edeyim mi?”

“Çok iyi fikir! Bahçeden bana biraz salatalık malzeme topla. Sonra giyinarsin. Masayı süslemek için çiçek de topla. Bugün büyükbabanın doğum günü.”

Ayşegül büyükannesiyle büyükbabasının bahçesine bayılıyordu. Yazın sebze, meyve ve çiçeklerle dolardı. Büyükannesinin yemeklere tat katsın diye kullandığı bitkiler de ekiliydi. Büyükannesi güler, “Tam kocakarı ilaçları bahçesi!” derdi.

“Büyükanne! Büyükanne!”

“Ne var, ne oldu?”

“Bahçe mahvolmuş!
Çiçeklerin hepsi ezilmiş!”